

Arrest

nr. 209 115 van 10 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN NIJVERSEEL
Herpoel 30
1840 LONDERZEEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor verzoeker, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 1 november 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 6 november 2015 asiel aan. Op 12 maart 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 13 maart 2018 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pasjtoen en heeft u de Afghaanse nationaliteit. U bent geboren op de eerste dag van Hamal in het jaar 1369 (21 maart 1990 volgens de Gregoriaanse kalender). U bent afkomstig van het dorp Kakrak in de het district Surkhrod van de provincie Nangarhar. U ging tot de negende graad naar school.

Uw broer werkte als militair op de luchthaven van Jalalabad, waardoor u ook als militair op de luchthaven kon beginnen werken. U begon met werken op 15 februari 2010 als veiligheidswacht voor de American Special Forces. Van 2012 tot 2015 was u er teamleider. Op 13 hoet 1391 (3 maart 2013) werd uw broer gedood door de taliban tijdens een missie. Rond assad 1393 (juli – augustus 2014) kwam de taliban naar uw huis om u te zoeken. Twintig dagen voor u vertrok, kwamen de taliban voor de tweede keer naar uw huis om u te zoeken. Twintig dagen daarna, op 11 Mizan in het jaar 1394 (3 oktober 2015) vertrok u uit Afghanistan. U kwam in België aan op 1 november 2015, waarna u op 6 november 2015 een asielaanvraag indiende. Zes maanden na uw vertrek kwamen de taliban opnieuw naar uw huis en vroegen uw vader waar u was.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara, drie certificaten in verband met het werk van uw broer als militair, drie certificaten in verband met uw werk als militair, twee foto's van uw broer, en een vaststelling van de dood van uw broer van de provinciale politie van Nangarhar.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw vervolging door de taliban als gevolg van uw werk in het Afghaanse nationale leger.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw werk voor het Afghaanse leger niet aannemelijk kan maken. Zo zegt u dat u bewaker was op de luchthaven van Jalalabad en dat u meeging op gespecialiseerde missies van de Amerikaanse Special Forces, waaronder verschillende missies waarbij jullie gedropt werden vanuit een helikopter (CGVS I, p. 12 en 19). Uw verklaringen over de training die u gekregen zou hebben zijn opmerkelijk. Uit informatie blijkt dat de basistraining voor een Afghaanse soldaat acht weken is, gevolgd door nog eens zeven weken consolidatietraining. Personen die geschikt bevonden worden kunnen nog eens drie weken bijkomende training krijgen om teamleider te worden of zes tot acht weken voor "advanced combat training". Gevraagd hoelang uw opleiding duurde zegt u dat dit maar een maand was. Gevraagd wat voor training u kreeg zegt u dat jullie wapens vuurden, liepen, push-ups deden en leerden hoe een huis te beveiligen op missies (CGVS I, p. 13, 14 en 15). Dat u maar een maand opleiding zou hebben gekregen als soldaat voor gespecialiseerde missies met de Amerikaanse Special Forces terwijl uit informatie blijkt dat een gewone soldaat reeds vijftien weken opleiding kreeg en gespecialiseerde soldaten nog een ongeveer twee maanden langer doet ernstig twifelen aan uw beweerde werk voor het leger.

Voorts zegt u dat u later teamleider zou zijn geworden (CGVS, p. 12 en 18). Ook hier zou u geen enkele opleiding voor hebben gekregen (CGVS, p. 21). Gezien, zoals reeds eerder gezegd, uit informatie blijkt dat teamleiders een drie weken durende opleiding krijgen doet dit verdere twijfels rijzen.

Gevraagd wat uw taken waren tijdens uw eerste missie, zegt u dat u voor de veiligheid moest zorgen (CGVS I, p. 16). Gevraagd om meer in detail te vertellen wat u precies deed tijdens die eerste missie, blijft u aan de oppervlakte en zegt u dat het veiligheidsteam voor de veiligheid van het operationeel team moest zorgen (CGVS I, p. 17). Gevraagd naar uw specifieke taken tijdens die eerste missie, zegt u opnieuw louter dat u verantwoordelijk was voor de veiligheid, zonder details te geven. Opnieuw gevraagd wat u exact deed tijdens die eerste missie, zegt u opnieuw kortweg dat het jullie taak was om de veiligheid te garanderen (CGVS I, p. 17). Gezien u verklaart te hebben deelgenomen aan missies van de Amerikaanse Special Forces kan verwacht worden dat u concreter en op meer doorleefde manier weet uit te leggen wat u precies allemaal deed tijdens dergelijke missies dan de loutere verklaring dat u "voor de veiligheid" moest zorgen.

Vervolgens is het opmerkelijk dat u ter staving van uw vijf jaar lange carrière voor het leger in dienst van de Amerikaanse Special Forces slechts drie appreciatiecertificaten en een kaart zonder naam of foto, waarop staat dat de houder ervan met de Amerikaanse Special Forces werkt, neerlegt. Dat u geen enkel Afghaans document met uw gegevens erop weet neer te leggen waaruit zou blijken dat u al die jaren tot aan uw vertrek voor het leger werkte doet verder twifelen aan uw asielrelaas.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw familie nauw betrokken zou zijn met het Afghaanse leger. Zo zou naast uw broer immers ook nog uw vader een carrière in het leger hebben gehad (CGVS, p. 7). Echter, de vaststelling dat u niets concreets weet te zeggen over de carrière van uw vader doet ernstig twifelen aan uw verklaringen. Zo weet u niet wat de rang van uw vader was (CGVS II, p. 4). Gevraagd wat hij moest doen in het kader van zijn werk zegt u louter dat hij naar zijn werk ging en daarna weer thuiskwam (CGVS I, p. 7). Gevraagd naar de taken van uw vader zegt u louter dat hij vijf andere soldaten onder zich had (CGVS II, p. 8). Ook op de vraag, tijdens het tweede gehoor op het CGVS, naar zijn verantwoordelijkheden zegt u louter dat hij hoofdofficier was van vijf of zes mensen (CGVS II, p. 4). Aangespoord om meer te vertellen over het werk en de taken van uw vader kan u dan louter nog meegeven dat zij in een checkpoint waren (CGVS II, p. 4). Dergelijke vage verklaringen over de, volgens uw zeggen, lange carrière van uw vader in het leger tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielprocedure ernstig aan. Zeker indien u zelf militair was – zo zegt u dat uw vader nog tijdens de tweede termijn van Karzai diende, terwijl u zelf in het begin van diens termijn uw eigen carrière in het leger begon – kan verwacht worden dat u hier meer concreet over weet te vertellen (CGVS I, p. 8 en 12).

Voorts zijn uw verklaringen over de problemen die u met de taliban ervaren zou hebben weinig aannemelijk. Zo verklaart u dat uw problemen met de taliban anderhalf jaar na de dood van uw broer begonnen (CGVS I, p. 23). Tijdens dat anderhalf jaar zou er volgens u niets gebeurd zijn (CGVS I, p. 22). Gevraagd waarom het zolang geduurd heeft tot de taliban actie ondernamen, zegt u dat ze samenkomen en informatie verzamelen als er iets gebeurt en dat uw problemen eerder al gestart waren indien ze het daarvoor al zouden geweten hebben (CGVS I, p. 22). Gezien uw broer en uzelf op dezelfde werkplaats werkten en in hetzelfde dorp woonden, is de inactiviteit van de taliban voor zo'n lange periode vreemd. Verder verklaart u dat de taliban twee keer naar uw huis kwam toen u in Afghanistan verbleef, éénmaal in het midden van 1393 en een tweede keer twintig dagen voor uw vertrek in 1394, meer dan een jaar later (CGVS I, p. 10, 22, 23 en 24). Gevraagd waarom de taliban zo lang heeft gewacht om u of uw familie nogmaals te benaderen, zegt u dat de taliban niet zomaar komt, dat u 's nachts niet thuis verbleef en dat ze hun spionnen hebben en op informatie wachtten (CGVS I, p. 24). Gezien de taliban volgens uw verklaringen tijdens het eerste incident dreigde u te doden en op de hoogte waren van uw tewerkstelling (CGVS I, p. 23), is het opvallend dat zij zolang zouden hebben gewacht vooraleer u of uw familie nogmaals te benaderen. Dat de derde keer dat ze uw familie bedreigden ook nog eens pas zes maanden na uw vertrek was doet verdere twijfels rijzen (CGVS I, p. 11). Sindsdien zou uw familie geen problemen meer hebben gekend (CGVS I, p. 11).

Uw verklaringen over de eerste bedreiging zijn ook niet overtuigend. Gevraagd wat er toen precies gebeurd is zegt u dat ze 's nachts kwamen en aan uw vader vroegen waar u was. Ze beschuldigden u van samenwerking met de Amerikanen (CGVS I, p. 23). Gevraagd wat er nog gebeurde begint u over de tweede bedreiging. Opnieuw gevraagd wat er nog tijdens dit eerste incident gebeurde antwoordt u kortweg dat uw vader zei dat u niet thuis was en dat ze vervolgens terug weggingen (CGVS I, p. 23). U wordt dan nog verschillende keren aangespoord in detail hierover te vertellen maar u biedt geen verdere informatie meer dan dat ze u beschuldigden en vervolgens weggingen (CGVS I, p. 23). Dergelijke beperkte verklaringen over de eerste bedreiging door de taliban, die een jaar eerder uw broer om dezelfde redenen hadden vermoord, komen niet doorleefd over en kunnen niet overtuigen.

Vervolgens is het opvallend dat u verkoos te blijven werken na het eerste huisbezoek van de taliban (CGVS I, p. 25). Gevraagd waarom u niet gestopt bent met uw werk, zegt u dat niet kon stoppen met uw werk omdat de taliban u reeds geïdentificeerd had en dat u een doelwit zou zijn als u gestopt zou zijn met werken (CGVS I, p. 25). Tijdens het tweede gehoor wordt u opnieuw gevraagd waarom u bent blijven werken na het eerste bezoek van de taliban, waarop u repliceert dat u geen andere optie had en dat ze wisten waar u werkte. U zegt verder dat u gedood zou geweest zijn als u zou gestopt zijn met werken, en dat dat een veilige plek was (CGVS II, p. 17). Dat u bleef werken na het eerste incident, en zelfs nog terug naar huis ging, en hier louter als verklaring voor weet te geven dat ze u zouden doden als u zou stoppen, houdt maar weinig steek.

De overige door u neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-Generaal niet te wijzigen. Uw taskara, drie certificaten in verband met het werk van uw broer als militair en een vaststelling van de dood van uw broer van de provinciale politie van Nangarhar kunnen uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse "officiële" documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft de twee foto's van uw broer, dient er op gewezen worden dat hieruit niet afgeleid kan worden dat de afgebeelde persoon daadwerkelijk uw broer zou zijn.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig

bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Surkhrod te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018 en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijk ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkhrod gelijklopend is. In alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP. Het geweld is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met bembommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Surkhrod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ISKP actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. ISKP is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de het district Surkhrod met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Surkhrod actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Surkhrod aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Surkhrod. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden;*
- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben;*
- 3) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging".*
- 4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.*

Deze elementen toegepast op verzoeker:

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden*

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 6 november 2015.

- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben*

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Het CGVS meent dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS is van oordeel dat meneer zijn werk voor het Afghaanse leger niet aannemelijk heeft gemaakt en zijn verklaringen over de bedreigingen niet overtuigend zijn.

Verzoeker volhard echter formeel in zijn vrees om vermoord te worden door de taliban bij terugkeer.

Ook wat de door meneer voorgelegde documenten betreft, is het CGVS van oordeel dat meneer ook hier zou gefaald hebben in zijn medewerkingsplicht.

Meneer legde zijn taskara neer samen met drie certificaten aangaande zijn werk en een bewijs van de dood van zijn broer, alsook de enveloppe waarin hij deze documenten mocht ontvangen, maar het CGVS stelt dat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zouden zijn.

Verzoeker ziet niet meteen in, hoe hij zijn medewerkingsplicht wat betreft de documenten dan wel op een goede manier had kunnen vervullen.

Men vraagt enerzijds documenten, maar anderzijds stelt men dat alle documenten, ook die uit officiële bronnen gemakkelijk via corruptie kunnen worden verkregen.

Als de corruptie zo ver doorgedrongen is, hoe kunnen de mensen dit verhelpen ?

Zelfs de autoriteiten kunnen of willen het niet verhelpen, want dit wordt nu al jaren gebruikt als reden om alle documenten vanuit Afghanistan af te wijzen en er geen rekening mee te houden onder het mom dat ze hoogstwaarschijnlijk vals zijn.

Het gebrek aan medewerkingsplicht op dat vlak kan dan ook niet aan verzoeker worden verweten, daar hij sowieso, volgens het CGVS, in de onmogelijkheid is om hier aan te voldoen.

3. *"omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging".*

Men twijfelt niet aan de Afghaanse nationaliteit van verzoeker.

Men ontkent niet dat er in de regio van verzoeker wel degelijk ernstige problemen zijn met de taliban, dewelke hun religieuze en politieke overtuigingen opleggen aan de mensen en zelf diegene straffen die zich er, volgens hen, niet aan zouden houden.

4. *de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen*

In een recente beslissing van het CGVS d.d. 26/2/2018 betreffende de heer A. A. J. (...) met CGVS kenmerk (...) stelde het CGVS zelf nog :

"Dat er een bloedig conflict wordt uitgevochten tussen het nationale leger en de taliban.

Dat er bomaanslagen plaatsvinden, waar men zich, zelfs gewapend, niet kan tegen verzetten."

Het is dus duidelijk dat gewone burgers geen beroep kunnen doen op hun eigen autoriteiten, Daar het nationale leger zelf de taliban niet de baas kan.

Ook in de door het CGVS aangehaald rapporten spreekt men duidelijk van een verslechtering van de situatie sinds 2013.

Men loopt wel degelijk reëel gevaar om slachtoffer te worden bij één van de gevechten of één van de zovele bomaanslagen die er ginder plaatsvinden en waar men na al die jaren nog steeds geen behoorlijke of standhoudende bescherming tegen kan bieden, ongeacht of deze nu vooral gericht zouden zijn op overheidspersoneel of niet.

Elke dag, is een dag van overleven en hopen opdat men uiteindelijk ook niet persoonlijk zal getroffen worden bij de gevechten en de aanslagen.

Hier in casu wordt verzoeker dan ook nog eens persoonlijk geïdoleerd door de taliban, daar hij voor het leger werkte. Zo loopt hij nog meer risico om slachtoffer te worden van hun brutale, zinloze geweld.

SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT, MINSTENS VAN DE MOGELIJKHEID TOT TOETSEN VAN DE MATERIËLE MOTIVERING

De motivering van de bestreden beslissing is niet afdoende.

Men bespreekt in het motiverende gedeelte van de beslissing enkel waarom men niet gelooft dat meneer tot aan zijn vertrek wek degelijk in Afghanistan zou verbleven hebben."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 8 augustus 2018 brengt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij samen met het EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van mei 2018, p. 1-24 en 111-118.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door een verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de

geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vervolging door de taliban als gevolg van zijn werk in het Afghaanse nationale leger. Dit motief is gesteund op de omstandig toegelichte vaststellingen dat (i) verzoeker zijn werk voor het Afghaanse leger niet aannemelijk kan maken, dat (ii) verzoekers verklaringen over de problemen die hij met de taliban ervaren zou hebben weinig aannemelijk zijn, en dat (iii) de door verzoeker neergelegde documenten deze appreciatie niet vermogen te wijzigen.

Hierboven is reeds gebleken dat de commissaris-generaal het door verzoeker ingediende verzoek om internationale bescherming op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door louter te volharden in zijn vrees om bij terugkeer vermoord te worden door de taliban, zonder in te gaan op de concrete motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas wordt besloten, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Waar verzoeker nog poneert dat de corruptie in Afghanistan "*al jaren gebruikt (wordt) als reden om alle documenten vanuit Afghanistan af te wijzen en er geen rekening mee te houden onder het mom dat ze hoogstwaarschijnlijk vals zijn*", beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. De Raad benadrukt voorts dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. *In casu* betwist verzoeker geen enkele van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven op grond waarvan tot de ongeloofwaardigheid van zowel zijn werk voor het Afghaanse leger als van zijn problemen met de taliban wordt besloten. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in het land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn (adm. doss., stuk 13, map met 'landeninformatie', "*COI Focus Afghanistan. Corruptie en valse documenten*"), kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de documenten die verzoeker ter staving van zijn tewerkstelling bij het Afghaanse leger en de dood van zijn broer heeft bijgebracht. Voorts leest de Raad nergens in de bestreden beslissing dat verzoeker een gebrek aan medewerking wordt verweten, zodat verzoeker niet dienstig aanvoert dat dit hem niet kan worden verweten.

Een onderzoek naar de voor verzoeker voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Afghanistan is te dezen irrelevant daar geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen aldaar.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aannemelijk gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de actuele informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er voor burgers in het district Surkhrod actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Surkhrod te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018 en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijk ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkhrod gelijklopend is. In alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP. Het geweld is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met bembommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Surkhrod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ISKP actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. ISKP is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de het district Surkhrod met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Surkhrod actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Surkhrod aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Surkhrod. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie uit het administratief dossier niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies

zou hebben getrokken. Bovendien wordt deze informatie genoegzaam bevestigd in het door verwerende partij bij aanvullende nota van 8 augustus 2018 aangebrachte EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van mei 2018 (zie: rechtsplegingsdossier, stuk 7). Bijgevolg wordt de analyse door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in het district Surkhrod door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee interviews op het CGVS kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaten, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtu machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.9. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN